

Θεσσαλονίκης κατεσχέθησαν λόγω ἐχινικοκκιάσεως 143,222 χιλιόγραμμα σπλάγγων βοοειδῶν καὶ 236,456 χιλιόγραμμα σπλάγγων αἰγοπροβάτων. Ἐπίσης εἰς τὰ διάφορα Σφαγεῖα τῆς Β. Ἑλλάδος κατὰ τὴν διετίαν 1957—1959 κατεστράφησαν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον 152,732 χιλιόγραμμα σπλάγγων βοοειδῶν καὶ 368,706 χιλιόγραμμα σπλάγγων αἰγοπροβάτων. Αἱ ἀπώλειαι ἐκ τῆς καταστροφῆς τῶν προσβεβλημένων σπλάγγων καὶ ἐκ τῆς μειώσεως τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀσθενῶν ζῶων εἰς κρέας, γάλα καὶ ἔριον ὑπολογίζονται εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης π.χ. εἰς δέκα ἑκατομμύρια δραχμιάς ἑτησίως. Εἰς τὴν ζημίαν ταύτην πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ τὰ ἐξοδα νοσηλείας κλπ. τῶν ἐγχειριζομένων διὰ ἐχινόκοκκον ἀτόμων, τὰ ὁποῖα εἶναι σημαντικά.

Πρωταρχικὴ πηγὴ τοῦ κακοῦ εἶναι ὡς γνωστὸν, ὁ κύων ὁ ὁποῖος φιλοξενεῖ εἰς τὸ ἔντερόν του τὴν ταινίαν τοῦ ἐχινικόκοκου. Αἱ χιλιάδες τῶν ὠδῶν τοῦ παρασίτου τὰ ὁποῖα ἐξωτερικεύονται καθημερινῶς μετὰ τῶν κοπράνων τῶν μολυσμένων κυνῶν, μολύνουν τὴν χλόην, τὰ λαχανικά, τὸ ὕδωρ κλπ., ἐπιτυγχανομένης οὕτω εὐκόλως τῆς μολύνσεως τόσοσων τῶν ζῶων ὅσων καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ χορήγησις δὲ τῶν σπλάγγων τῶν ζῶων τῶν φερόντων κύστεις ἐχινικόκοκου εἰς τοὺς κύνους, ὡς δυστυχῶς συμβαίνει εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ὑπαίθρου ὅπου δὲν ὑπάρχουν κρατικοὶ κτηνίατροι διὰ τὴν διενέργειαν τοῦ κρεοσκοπικοῦ ἐλέγχου, ἐπαναμολύνει τοὺτους, συνεχιζομένου ἀδιακόπως τοῦ βιολογικοῦ κύκλου τοῦ παρασίτου. Εἰς τὴν χώραν μας ὑπάρχουν ἄνω τῶν δύο ἑκατομμυρίων κυνῶν, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων εἶναι ἀδέσποτοι, ἀπειλοῦντες διαρκῶς τὴν Δημοσίαν Ὑγίαν μὲ δεκάδας ζωνόσων (ἐχινικοκκιάσις, λύσσα, τοξοκαρίασις, λεισμανίασις κλπ.).

Τὸ ποσοστὸν τῶν κυνῶν τῆς ὑπαίθρου, οἱ ὁποῖοι φιλοξενοῦν εἰς τὸ ἔντερόν των τὴν ταινίαν τοῦ ἐχινικόκοκου, ἀνέρχεται εἰς 30—35 % ἐνῶ τῶν κυνῶν τῶν πόλεων εἰς 20 % κατὰ μέσον ὄρον.

Ὡς ἐκ τούτου διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς νόσου ἐπιβάλλεται :

1) Ἡ θανάτωσις τῶν ἀδεσπῶτων κυνῶν.

2) Ἡ καταγραφή τῶν ἰδιοκτητῶν κυνῶν καὶ ἡ ὑποβολὴ τούτων εἰς συχρὴν ἀντιπαρασιτικὴν θεραπείαν. (Μετὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἀντιπαρασιτικῶν φαρμάκων ἐπιβάλλεται ἡ καταστροφή τῶν κοπράνων τῶν κυνῶν). Ὁ ἀντιεχινικοκκικός ἀγὼν δύναται (ἐπιβάλλεται) νὰ συντονισθῇ μετὰ τοῦ ἀντιλυσσικοῦ, διὰ τῆς ὑποβολῆς εἰς ἀντιπαρασιτικὴν θεραπείαν ἀπάντων τῶν ἐμβολιαζομένων κατὰ τῆς λύσεως κυνῶν. Ἡ ἀποπαρασίτωσις τῶν ποιμενικῶν, κυρίως, κυνῶν θεωρεῖται πρωταρχικῆς σημασίας.

3) Κρεοσκοπικός ἐλεγχος ἀπάντων τῶν πρὸς ἐμπορίαν ἢ ἀτομικὴν κατανάλωσιν σφαζομένων ζῶων.

4) Τελεῖα καταστροφή τῶν κατασχομένων σπλάγγων.

5) Κατασκευὴ μικρῶν Σφαγείων εἰς τὴν ὑπαίθρου (κοινοτικῶν χώρων σφαγῆς τῶν ζῶων) διὰ νὰ καθίσταται δυνατὸ ὁ κρεοσκοπικός ἐλεγχος καὶ τῶν δι' ἀτομικὴν κατανάλωσιν σφαζομένων ζῶων. Ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ ἀσφαλῆς περίφραξις τούτων πρὸς παρεμπόδισιν εἰσόδου κυνῶν καὶ ἡ κατασκευὴ εἰδικῶν βόθρων κλπ. διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν προσβεβλημένων σπλάγγων.

6) Ἀσφαλῆς ἐνταφιασμὸς τῶν θνησκόντων ζῶων.

7) Ἐξόντωσις τῶν ἀγρίων σαρκοφάγων ζῶων.

8) Συνεχῆς διαφώτισις τοῦ κοινοῦ διὰ διαλέξεων, ραδιοφωνικῶν ὁμιλιῶν, ἄρθρων, ἐκλαϊκευμένων ἐντύ-